

[Borgbjerg.]

Rundt omkring paa vore Kyster trives der Maager i større Udstrækning, og nede paa Syltholm ved Lolland, hvor jeg en Gang gik nede ved Stranden, fortalte man mig, da jeg pegede paa alle de mange Maager, at det var Godsejeren, som ejede Holmen derude; saa snart Maagerne begyndte at lægge Æg, sendte han Mandskab ud for at tage de 2—3 første Æg, det gjorde han en 3—4 Gange, og han solgte dem til Tyskland, og Maagerne blev ved med at lægge Æg; havde man ikke taget Æggene fra dem, havde de ikke lagt flere i den Omgang.

Jeg tror netop, det kan betale sig at tage Æggene. Man skal ikke slagte Hønen, den skal man lade blive i levende Live; men man skal tage Æggene paa en passende og rimelig Maade, saa lægges der flere. Det, at Samfundet tager visse Indkomster gennem Formueskat, er saa langt fra at svække, at det tværtimod snarere er egnet til at stimulere Foretagsomhed, Initiativ og Lyst til at tjene saa meget, at man kan betale sin Skat og alligevel leve godt.

I den sidste Menneskealder eller i det sidste kvarte Aarhundrede har vore Skatte- love unægtelig faaet et noget andet Præg end tidligere; de gamle liberalistiske Skatte- teorier og Skatteprincipper og den dertil hørende Skattepraksis er i ikke ringe Grad henlagt, overvundet, vi har faaet, jeg kan godt kalde det, en mere social Prægning af Skattelovgivningen, og dertil har for øvrigt alle været med. Det er fuldkommen urigtigt, naar man fra konservativ Side ynder at sige til den nuværende Regering, at den alene nu vender sig mod sin Fortid — det er jo det, der særlig siges i den konservative Presse og af de konservative Talere.

For saa vidt er det rigtigt nok, at den nuværende Regering, at Venstre er et helt andet Parti end for en Menneske- alder eller blot et kvart Aarhundrede si- den. Saa snart det er gaaet tilstrækkeligt op for den brede Befolkning ude paa Landet, at Venstre er et helt andet Parti, vil Vælger- styrken og Partistillingen blive en helt anden, saa vil vi lettere, end mange drømmer om, komme ud over de Vanskeligheder, der for Øjeblikket er ved Parlamentarismen. Naar det gamle Parti ikke længere er regerings- dygtigt — det har vi i disse Dage Indtryk af —, og det nye Parti endnu ikke er blevet tilstrækkelig regeringsdygtigt, vil der være Overgangsvanskeligheder; men saa snart det gaar op for den brede Befolkning ude paa Landet, at Venstre er blevet et helt andet Parti, har forvandlet sig fuldstændigt, saa vil den Tid rykke nær meget hurtigere,

end mange drømmer om, da vi faar et nyt regeringsdygtigt Flertal i den danske Vælger- befolkning, her paa Ting og i Regeringen.

Venstre har fuldkommen forandret Standpunkt overfor Skattelovgivningen, overfor Sociallovgivningen, overfor Fag- foreningerne — jeg har ganske vist i Gaar set, at et stort, anset Venstreblad pludselig havde faaet Brug for De samvirkende Fag- forbund, som man ellers daglig æreskænder, men nu, da der er Tale om at hjælpe Rege- ringen ud af den Forlegenhed, man mente den befandt sig i ved Landmandsbanken, har man Brug for dem.

Det er rigtigt, at Regeringen har fore- taget en fuldkommen Frontforandring i disse tre Spørgsmaal: Socialpolitik, Skattepolitik, Fagforeningspolitik, og dette Lovforslag, set i Belysning af Nedskæringen i sidste Samling, viser den fuldkomne Frontforan- dring: en Nedskæring paa 11 Mill. Kr. for de fattigste her i Landet og en Nedskæring af de mest velstillede *Skat*, og dermed en tilsvarende Forhøjelse af deres Indkomst, med 13 Mill. Kr.

Det konservative Folkeparti har imid- lertid ingenlunde Ret i, at det kun gælder Venstre, det gælder ogsaa det konservative Folkeparti, de har deres fulde Medansvar baade for den sociale Politik, vi er kommet ind paa i den sidste Menneskealder, og for den Skattepolitik, vi er inde i; de to Ting er i ikke ringe Grad to Sider af samme Sag.

Hvis man gennemgaar vore Skatte- loves Historie, vil man se, at de konserva- tive fuldt ud har Medansvar, ligesom de har det for de sociale Love. Det var for øvrigt under Ministeriet Estrup, at den sociale Lovgivning begyndte. Den første social- interesserede Minister var Ingerslev, den næste Bramsen, to konservative Ministre. Og den sociale Lovgivning begyndte i 1891, endnu under Provisoriet. De Konservative har saaledes deres fulde Medansvar, og det har de ogsaa tidligere rost sig af. (Afbry- delse af *Fraenkel*). Nej, det har jeg altid vidst, jeg har for mange Aar siden med Velvillie talt baade om Ingerslev, Bramsen og Poul Rasmusen, for øvrigt ogsaa i høj Grad om det ærede Medlem. For over en Menneskealder siden var jeg den eneste Journalist, der refererede ham objektivt og udførligt, medens andre søgte at tie ham ihjel. Det var under det store Industrimøde her i København i 1892. At det ikke smagte det ærede Medlem, tror jeg, han siden har fortalt mig, nok rent personligt, men det var ham ikke til særlig Gavn i politisk Henseende; det er en Ting for sig. Men jeg har fulgt det ærede Medlems Virksomhed i